

Kom Forbi var et sundhedsfagligt integrationstiltag med en sygeplejeklinik placeret i Nakskov. Kom Forbi havde åbent fire gange om ugen og fungerede i det daglige også som et mindre værested med en fastansat sygeplejerske. Kom Forbi startede som en sygeplejeklinik med det mål at bygge bro mellem flygtninge fra Balkan-området og det etablerede sundhedssystem.

Formålet med Kom Forbi var at integrere flygtninge, hovedsageligt fra Bosnien og Kosovo, som boede i Nakskov-området, i det danske sundhedssystem. Kom Forbi bestod af en sygeplejerske og to frivillige. Ud over, at flere efterhånden selv henvendte sig i Kom Forbi's klinik, som lå centralt placeret i Nakskov, blev målgruppen også opsøgt i deres hjem, i klubber m.v. Ud over flygtningegruppen fik Kom Forbi desuden henvist brugere med flygtningebaggrund fra distriktpsykiatrien i Maribo og fra byens praktiserende læger.

Flygtningegruppen, hvor flere var fra landlige områder, var kommet til Danmark i 1993/94 og med hjælp fra staten overtog Nakskov Kommune dengang integrationen af denne flygtningegruppe og trådte i stedet for Dansk Flygtningehjælp. Mange af dem, Kom Forbi havde kontakt med, var såkaldte romaer fra Balkan-området, som allerede kom til Danmark i 1992.

Gruppen af bosniere fik hurtigt permanent opholdstilladelse i Danmark i modsætningen til romaerne. Romaerne er en gruppe, der over flere hundrede år har været et folk i bevægelse uden en fast tilknytning til et bestemt land. Mange af romaerne i Nakskov var analfabeter og havde aldrig gået i skole. De var ikke vant til at begå sig på en arbejdsplads, ligesom de heller ikke var vant til at overholde aftaler. Derfor var det også meget svært for dem at begå sig i det danske sundhedssystem. Hertil kom, at flertallet af brugerne af Kom Forbi var svært krigstraumatiserede. Det krævede således, at sygeplejersken i Kom Forbi spillede på flere strenge. Det var ikke nok alene at være sygeplejerske, da målgruppen havde brug for hjælp i forhold til kommunen, arbejdsmarkedet, at få bearbejdet krigstrauma m.v. Derfor blev der bygget bro til andre systemer end blot sundhedsvæsenet afhængig af hvilke individuelle problemer, brugerne i Kom Forbi havde behov.

Kom Forbi henvendte sig både til kvinder og mænd, men havde overvejende kontakt til kvinder og projektet havde derfor udviklet sig til nærmest udelukkende at være et kvindeprojekt.

Kom Forbi fungerede også som et værested og de kvinder, som projektet havde kontakt med, var utrolig glade for kontakten. Kvinderne kom både væk hjemmefra, fik et pusterum og fik mulighed for at mødes med andre kvinder til kaffe og snak, dog altid med en sundhedsfaglig vinkel på møderne. Kaffen og snakken udviklede sig til brugbare redskaber i arbejdet. Andre tilbud i klinikken var bl.a. en kostgruppe og en yogagruppe.

Kom Forbi hjalp flere yngre kvinder i aktivering hos flere af byens forretningsdrivende. Et personligt kendskab til kvinderne gav et godt grundlag for at komme med anbefalinger til arbejdsgiverne og på den måde fungere som brobyggere til arbejdsmarkedet. Kom Forbi's erfaring var, at aktiveringen skal være meningsfyldt for at bevare motivationen og give kvinderne lyst til at komme af sted om morgenen.

Kom Forbi fungerede også som brobygger til advokater i de tilfælde en bruger på grund af ustabile forhold i hjemlandet og/eller traumer ikke kunne vende tilbage til hjemlandet og derfor havde brug for at ansøge om opholdstilladelse.

Det viste sig, at gruppen af flygtninge havde langt flere og større behov i forhold til forskellige aspekter af livet, som de ikke fik dækket. Kom Forbi startede som et sundhedsprojekt, men udviklede sig, som ovenstående også viser, til meget mere end det.

Kom Forbi startede d. 11. februar 2004 og løb frem til den 31. december 2006.